

Suskun

– MEVLÜT KARA · 24 Nisan 2012

Suskunum

Dilim dilim bölseler suskunluğumu
Yutkunurum, konuşamam
Zil zurna sarhoş dudaklarım
Esrik birkaç bakış atar gözlerim
Ben hala öğretmenin susturduğu çocuğum
Cezamı kendim kestim yıllar boyunca...

Suskunum

Dinlerim suskunluğumu âlem içinde
Seyrederim âlemi de
Bir daha anlarım ne önemli şeydir susmak
Konuşmak soğuk bir iştir bence
Suskunluğum içimi ısıtır oysa
Soğuk şita günlerinde...

Suskunum

Kendime yükledim bütün suçları
Müebbet suskunluktur benim huzurum
Susmak uzun bir dürüstlük inkişafı
Susabilseydiniz dostlarım; anlardınız
Susabilmenin en üstün lisan olduğunu siz de...

Suskunum

Kendime mahrem bütün sözlerim
Münzevi bir sıcaklıktır gözbebeklerim
Susarım, sustuğum kadar insanım çünkü
Susarım, sustuğum kadar anlayabilirim seni
Susarım; susmak gök gürlemeleri arasında
Korkmadan görebilmektir yağmur tanelerini...

Mevlüt KARA

24 Nisan 2012

Nizip